Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8260
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

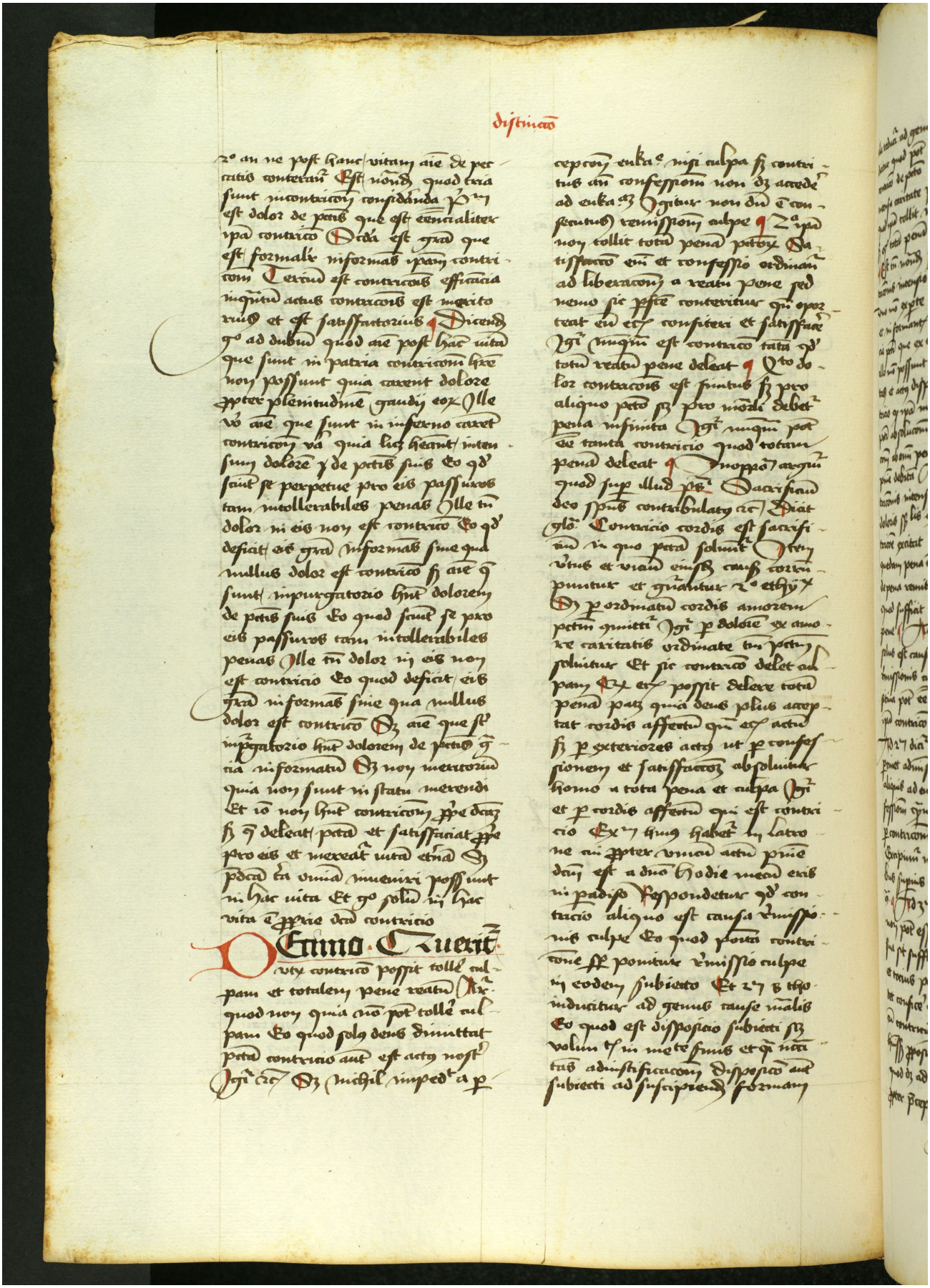

distinctio

2° an ne post hanc vitam aliq de per
catis contrariis Est notandum quod tria
sunt in contritione considerandum Primum
est dolor de peccatis que est centralitter
ipsa contritio Secundum est quod que
est formaliter informans ipsam contri
tionem Tertium est contritionis efficacia
inquantum actus contritionis est meritorius
et est satisfactorius Dicendum
q° ad dubium quod alie post hanc vitam
que sunt in patria contritionem habere
non possunt quia carent dolore
propter plenitudinem gaudij eorum Ille
vero alie que sunt in inferno carent
contritione vere quia licet habeant intensum
dolorem de peccatis suis Eo quod
sunt et perpetue pro eis passuros
tam intollerabiles penas Ille tamen
dolor in eis non est contritio Eo quod
deficiat eis quod informans sine qua
nullus dolor est contritio Sed alie que
sunt in purgatorio habent dolorem
de peccatis suis Eo quod sunt et pro
eis passuros tam intollerabiles
penas Ille tamen dolor in eis non
est contritio Eo quod deficiat eis
quod informans sine qua nullus
dolor est contritio Sed alie que sunt
in purgatorio habent dolorem de peccatis quia
in formatum Sed non meritorium
quia non sunt in statu merendi
Et ideo non habent contritionem propter deum
sed deleat peccata et satisfaciat propter
pro eis et mereat intra etnam Sed
peccata tamen omnia inveniri possunt
in hac vita Et quod solum in hac
vita et propter deum contritio

Quinto Quaerit

Utrum contritio possit tollere culpam et totaliter penam reatus Ad
quod non quia cito potest tollere culpam Eo quod solus deus dimittat
peccata contritio autem est actus nostri
Igitur etc Sed nihil impedit a p
ceptorum culpa nisi culpa sed contri
tus cum confessione non dicitur accedere
ad culpam Igitur non dicitur contritio
remissionem culpe Ad 2a quod
non tollit totam penam peccatorum Da
tisfactio enim et confessio ordinantur
ad liberationem a reatu pene sed
nemo sic perfecte conteritur qui oportet
eum et confiteri et satisfacere
Igitur nunquam est contritio tanta quod
totum reatum pene deleat Ad to do
lor contritionis est finitus sed pro
aliquo peccato sed pro mortali debetur
pena infinita Igitur nunquam potest
de tanta contritione quod totam
penam deleat Quoppo arguitur
quod sup illud Ps Sacrificium
deo spiritus contribulatus etc Dicit
glo Contritio cordis est sacrifi
cium in quo peccata solvunt Cor
vitus et vitam eius sed cum corde
punitur et quietatur 2° ethy
Sed p ordinatum cordis amorem
peccatum quietatur Igitur p dolorem et amo
re caritatis ordinate tam peccatum
solvitur Et sic contritio delet ad
partem Et ergo possit delere totam
penam patet quia deus plus accep
tat cordis affectum qui est actus
sed p exteriores actus ut p confes
sionem et satisfactionem absolutus
homo a tota pena et culpa Igitur
et p cordis affectum qui est contri
tio Ex 7 thus habetur in latro
ne cui propter unicum actum pie
tatis est a deo Hodie mecum eris
in paradiso Respondetur quod con
tritio aliquo est causa dimissio
nis culpe Eo quod penitentia contri
tionis et ponitur dimissio culpe
in eodem subiecto Et 2° 7 ethy
inducitur ad genus causae materialis
Eo quod est dispositio subiecti sed
voluntas in mente sunt et quantum
ad significationem dispositio aut
subiecti ad susceptionem formam